

Záchranná výprava sacíná

Jenomže takhle jednoduché to rozhodně nebylo. Začalo svítit odpolední sluníčko, sníh při pohledu z okna rychle roztával a stopy mizely přímo před očima. Najednou všude vykukovala stará tráva.

„Co teď?“ ptala se Eliška.

„Nedá se nic dělat. Musíme vyrazit na výpravu a jít Levan-
duli hledat. Má před námi náskok, sníh předtím taky ještě
nebyl roztátý, tak třeba sledovala stopy a ví, kam se figurky
zatoulaly,“ zavelela babička.

Všichni se teple oblékli, protože sluníčko sice mělo sílu roz-
pouštět tu trošku sněhu, ale jinak venku docela zámlo. Děti si
nasadily čepice, šály a rukavice a k babiččinu překvapení ten-
tokrát nikdo nic neztratil, ani si neoblékl nic obráceně. Všichni
brali výpravu za záchranou Vánoc opravdu velice vážně. Žád-
né dítě nechtělo vidět smutné rodiče, kteří by si po takové
době nemohli pověsit oblíbené figurky na stromeček, a smut-
nou babičku bez milované kočky.

